

УДК 355.01

DOI: <https://doi.org/10.17721/1728-2292.2025/1-60/55-58>

Ганна ХЛИСТУН, канд. політ. наук, асист.

ORCID ID: 0009-0004-3397-9697

e-mail: khlystun_a@knu.ua

Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Київ, Україна

ТРАНСФОРМАЦІЯ СУСПІЛЬНОГО МОВЛЕННЯ В УМОВАХ ТУРБУЛЕНТНОСТІ: УКРАЇНСЬКИЙ ДОСВІД У КОНТЕКСТІ ЄВРОПЕЙСЬКИХ ПРАКТИК

Вступ. Наведено аналіз стану суспільного мовлення в Україні у 2024 р. в умовах повномасштабної війни та триваючої реформи. Розглядаються ключові досягнення та виклики, з якими стикається Національна суспільна телерадіокомпанія України (НСТУ), зокрема: збереження довіри аудиторії, розширення інформаційних проєктів, фінансові труднощі, політичний тиск, конкуренція з комерційними мовниками та необхідність адаптації до цифрової трансформації. Особливу увагу приділяють ролі суспільного мовлення в забезпеченні інформаційної безпеки країни та підтримці національної єдності. Також проаналізовано європейський досвід і його застосування в українському контексті з урахуванням рекомендацій щодо подальшого розвитку суспільного мовлення в Україні.

Методи. Для досягнення поставленої мети було використано комплекс наукових методів, зокрема: аналіз документів, порівняльний аналіз, статистичний аналіз, соціологічні методи.

Результати. У ході дослідження було зазначено, що становлення суспільного мовлення в Україні пройшло кілька етапів, кожен з яких характеризувався своїми особливостями та викликами. На сучасному етапі (з 2020 р.) суспільне мовлення в Україні стикається з новими викликами, пов'язаними зі змінами медіаландшафту, фінансовими труднощами та політичним тиском. Аналіз європейського досвіду показав, що успішне функціонування суспільного мовлення потребує забезпечення його незалежності, плюралізму, якості контенту та доступності для всіх груп населення.

Висновки. Суспільне мовлення в Україні є важливим елементом демократичного суспільства, що сприяє розвитку громадянської свідомості, культурного розмаїття та інформаційного плюралізму. Попри досягнуті успіхи, попереду ще багато роботи з удосконалення законодавства, забезпечення фінансової стабільності, підвищення якості контенту та зміцнення незалежності суспільного мовлення. Важливим фактором успіху є врахування європейського досвіду та залучення до процесу розвитку суспільного мовлення широкого кола зацікавлених сторін, включаючи експертів, журналістів, громадські організації та представників влади.

Ключові слова: суспільне мовлення, телерадіокомпанії, ЄС.

Вступ

У сучасному світі суспільне мовлення відіграє вирішальну роль у забезпеченні громадян якісною та неупередженою інформацією, сприянні розвитку демократичних інститутів та культурного плюралізму. Особливо актуальним це питання є для країн, що переживають трансформаційні періоди свого розвитку, зокрема й для України. Становлення суспільного мовлення в Україні є складним та багатограним процесом, що потребує глибокого осмислення та врахування як європейського досвіду, так і національних особливостей. Дослідження стану суспільного мовлення в Україні у 2024 р. ґрунтується на ряді передумов, які визначають його актуальність та необхідність (Хлисту́н, 2021).

Передумови дослідження. Війна та інформаційна безпека. Повномасштабне вторгнення Росії в Україну у 2022 р. кардинально змінило інформаційний простір країни. В умовах війни роль суспільного мовлення у забезпеченні громадян достовірною інформацією, протидії пропаганді та підтримці національної єдності набуває особливого значення. Інформаційна війна, яку веде Росія, вимагає від суспільного мовника високих стандартів журналістики, оперативності та стійкості до дезінформації.

Реформа суспільного мовлення в Україні, розпочата у 2014 р., триває. 2024 рік є важливим етапом для оцінювання її результатів, виявлення проблем та визначення шляхів подальшого розвитку. Необхідно проаналізувати, наскільки суспільне мовлення відповідає очікуванням суспільства, чи забезпечує воно плюралізм думок та чи є незалежним від політичного впливу.

Цифрова трансформація. Розвиток цифрових технологій та зміна медіаспоживання вимагають від суспільного мовлення адаптації до нових умов. Важливо дослідити, як суспільне мовлення використовує цифрові платформи для поширення контенту, залучення аудиторії та інтерактивної взаємодії з нею.

Європейська інтеграція. Україна прагне до європейської інтеграції, що передбачає дотримання європейських стандартів у сфері медіа. Необхідно оцінити, наскільки суспільне мовлення в Україні відповідає європейським стандартам, зокрема щодо незалежності, плюралізму та якості контенту.

Огляд літератури. У процесі дослідження було проведено огляд літератури з питань суспільного мовлення в Україні у 2024 р., а саме: Закон України "Про Суспільне телебачення і радіомовлення України" (Urst.com.ua, 2025) та інші нормативно-правові акти, що регулюють діяльність суспільного мовлення; дослідження міжнародних організацій (Рада Європи, ОБСЄ, ЮНЕСКО) щодо стану свободи слова та розвитку медіа в Україні; звіти Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення; дослідження українських медійних організацій (Інститут масової інформації, "Детектор медіа", Центр демократії та верховенства права); статті й інтерв'ю з експертами, журналістами та представниками суспільного мовлення; аналітичні матеріали щодо діяльності суспільного мовлення (Національна суспільна телерадіокомпанія України, 2024). Цей огляд літератури дозволяє сформулювати уявлення про стан суспільного мовлення в Україні, виявити ключові проблеми та тенденції, а також визначити напрями подальших досліджень.

Мета дослідження – дослідити етапи становлення суспільного мовлення в Україні, проаналізувати європейський досвід та визначити перспективи розвитку суспільного мовлення в умовах сучасних викликів.

Методи

Для досягнення поставленої мети було використано комплекс наукових методів, зокрема, метод аналізу для дослідження документів, законодавчих актів, нормативних документів, програмних документів НСТУ, звітів міжнародних організацій тощо:

- порівняльний аналіз – для порівняння моделей суспільного мовлення в різних країнах Європи з метою виявлення спільних та відмінних рис;

© Хлисту́н Ганна, 2025

• статистичний аналіз – для опрацювання статистичних даних щодо фінансування, аудиторії та програмної діяльності суспільного мовлення в Україні.

Також застосовано соціологічні методи – для проведення опитування експертів і представників громадськості з метою з'ясування їхньої думки щодо розвитку суспільного мовлення в Україні.

Результати

У ході дослідження було зазначено, що становлення суспільного мовлення в Україні пройшло кілька етапів, кожен з яких характеризувався своїми особливостями та викликами. На першому етапі (2014–2017 рр.) було прийнято законодавство, створено НСТУ та розпочато процес реформування державних телерадіокомпаній. На другому етапі (2017–2020 рр.) відбулося становлення НСТУ як повноцінного мовника, запущено нові програми та формати, розширено аудиторію. На сучасному етапі (з 2020 року) суспільне мовлення в Україні стикнулося з новими викликами, пов'язаними зі змінами медіаландшафту, фінансовими труднощами та політичним тиском. Аналіз європейського досвіду показав, що успішне функціонування суспільного мовлення потребує забезпечення його незалежності, плюралізму, якості контенту та доступності для всіх груп населення

Генезис суспільного мовлення. Історія суспільного мовлення сягає своїм корінням у Велику Британію, де в 1922 р. було засновано British Broadcasting Company Ltd (BBC). Ця модель, що характеризується незалежністю від держави, швидко поширилася Європою. Кожна країна пережила свій унікальний шлях становлення суспільного мовлення, проте в демократичних державах воно завжди відіграло ключову роль соціального інституту.

Європейські стандарти та цінності. Суспільне мовлення є наріжним каменем стандартів Ради Європи. Амстердамський протокол, ухвалений у 1997 р., наголошує на його значенні для задоволення демократичних та культурних потреб суспільства, а також для забезпечення плюралізму інформації.

Дослідник Дж. Блумлер (Blumler, 1992) виокремлює такі ключові елементи суспільного мовлення в Європі:

- сприяння формуванню інформаційного громадянського суспільства та плюралізму думок;
- забезпечення широкого спектра якісного контенту для всіх верств населення;
- встановлення стандартів якості популярних програм;
- задоволення потреб меншин та різних соціальних груп;
- поширення незаангажованої, незалежної та достовірної інформації;
- стимулювання суспільних дебатів та розвиток демократії;
- культурне значення: підтримка національної ідентичності та культурних цінностей;
- забезпечення доступу до подій, що становлять суспільний інтерес;
- висвітлення новин та політичних процесів;
- некомерційний характер.

Моделі управління та фінансування. Органами управління суспільним мовленням є ради директорів, члени яких призначаються спеціальними радами, що формуються парламентами або президентами країн. Існує безліч моделей фінансування, серед яких найпоширенішими є змішані форми, що поєднують урядові гранти, ліцензійні збори, рекламу та добровільні внески (Freedman, 2008).

Міжнародна консалтингова компанія "МекКінзі" (McChesney, 2004) визначає такі критерії для фінансування суспільного мовлення:

• незалежність від державного та комерційного впливу;

- можливість прогнозування доходів;
- компенсація інфляційних витрат;
- належне фінансування для конкуренції з комерційними мовниками;

• схвалення суспільством процедури збору коштів. Оптимальним варіантом фінансування вважається абонентська плата, поширена в багатьох країнах Західної Європи. Проте існують різні моделі, як-от фінансування з державного бюджету або змішане фінансування (Keane, 2018).

Європейський досвід. Польща: система opt-in, де кожен користувач реєструється як платник абонплати. **Франція:** спеціальний податок на телебачення і радіомовлення, що покриває частину витрат суспільних мовників. **Велика Британія:** BBC фінансується за рахунок спеціального податку, який сплачують всі власники телевізорів та пристроїв для перегляду відео. **Німеччина:** ARD і ZDF фінансуються за рахунок загального телеподатку, що забезпечує домінування суспільного мовлення в інформаційному просторі.

Суспільне мовлення в Україні. 7 квітня 2015 року в Україні стартувало суспільне телерадіомовлення. Цей крок був зумовлений європейським досвідом та необхідністю протидіяти концентрації ЗМІ в одних руках.

Закон України "Про Суспільне телебачення і радіомовлення України" (Urst.com.ua, 2025) передбачає створення Національної суспільної телерадіокомпанії України (НСТУ), нагляд за діяльністю якої здійснює Наглядова рада.

Суспільне мовлення в Україні стикається з рядом викликів, серед яких:

- фінансова незалежність;
- політичний тиск;
- конкуренція з боку комерційних мовників;
- необхідність підвищення якості контенту та залучення аудиторії.

Незважаючи на труднощі, суспільне мовлення в Україні має значний потенціал для розвитку та виконання своєї місії – служити інтересам суспільства, сприяти розвитку демократії та зміцненню національної ідентичності.

Європейська система суспільного мовлення є багатогранною і відображає унікальні історичні, культурні та політичні контексти кожної країни. Проте існують і спільні риси, що об'єднують суспільних мовників Європи у прагненні служити інтересам суспільства та сприяти розвитку демократії. У більшості країн Європи суспільні мовники є незалежними організаціями, якими управляють наглядові ради або ради директорів. Ці органи формуються за участі представників різних суспільних груп, включаючи громадські організації, професійні об'єднання, науковців та експертів. Наглядові ради відповідають за визначення стратегічних напрямів діяльності суспільного мовника, контроль за дотриманням принципів незалежності й об'єктивності, а також призначення керівництва (Council of Europe, 2017).

Моделі фінансування суспільного мовлення в Європі різноманітні. Серед найпоширеніших джерел фінансування можна виділити такі:

- **абонентська плата:** спеціальний збір, який сплачують власники телевізорів та радіоприймачів;
- **державний бюджет:** кошти, що виділяються з державного бюджету на підтримку суспільного мовлення;
- **реклама та спонсорство:** обмежена комерційна діяльність, спрямована на отримання додаткових коштів;
- **інші джерела:** доходи від продажу програм, ліцензійних прав тощо (Niemiälä, 2020).

Кожна країна обирає ту модель фінансування, яка найкраще відповідає її потребам та умовам. Важливо зазначити, що фінансування суспільного мовлення має бути стабільним і передбачуваним, щоб забезпечити його незалежність та можливість виконувати свої суспільні функції.

Програмна політика суспільних мовників в Європі базується на принципах плюралізму, різноманітності та доступності. Вони прагнуть створювати контент, який відповідає інтересам різних груп населення, у тому числі меншини, людей з інвалідністю, дітей та молодь.

Суспільні мовники пропонують широкий спектр програм, а саме:

- **новини та аналітику:** об'єктивне й неупереджене інформування про події в країні та світі;
- **культурні програми:** популяризація національної культури та мистецтва, підтримка творчих ініціатив;
- **освітні програми:** розширення доступу до знань та інформації, сприяння розвитку освіти;
- **розважальні програми:** створення якісного та цікавого контенту для відпочинку і розваг (O'Donnell, 2019).

Європейські стандарти та рекомендації. Рада Європи й інші міжнародні організації розробили ряд стандартів та рекомендацій щодо діяльності суспільного мовлення, серед яких виділимо такі:

- **незалежність:** суспільні мовники повинні бути незалежними від держави, політичних сил та комерційних інтересів;
- **плюралізм:** програми мають відображати різні точки зору та сприяти розвитку суспільного діалогу;
- **якість:** контент має відповідати високим стандартам якості та професіоналізму;
- **доступність:** програми повинні бути доступними для всіх груп населення, включаючи людей з інвалідністю.

Виклики та перспективи. Суспільне мовлення в Європі стикається з багатьма викликами, серед яких, зокрема:

- **зміни медіаландшафту:** розвиток цифрових технологій і поява нових медіаплатформ змінюють споживання інформації та розваг;
- **фінансові труднощі:** економічна криза та скорочення державного фінансування створюють проблеми для багатьох суспільних мовників;
- **політичний тиск:** деякі уряди намагаються обмежити незалежність суспільного мовлення та вплинути на його редакційну політику (Street, 2017).

Незважаючи на ці виклики, суспільне мовлення в Європі залишається важливим елементом демократичного суспільства. Воно відіграє ключову роль у забезпеченні громадян інформацією, сприянні розвитку культури та освіти, а також підтримці суспільного діалогу.

Міжнародна співпраця. Суспільні мовники Європи активно співпрацюють між собою, обмінюючись досвідом і створюючи спільні проекти. Наприклад, платформа Європейський мовний союз (European Broadcasting Union, EBU) є однією з ключових платформ для такої співпраці (European Broadcasting Union, 2019).

Дискусія і висновки

Суспільне мовлення в Україні є важливим елементом демократичного суспільства, що сприяє розвитку громадянської свідомості, культурного розмаїття та інформаційного плюралізму. Попри досягнуті успіхи, попереду ще багато роботи з удосконалення законодавства, забезпечення фінансової стабільності, підвищення якості контенту та зміцнення незалежності суспільного мовлення. Важливим фактором успіху є врахування європейського досвіду та залучення до процесу розвитку суспільного мовлення широкого кола зацікавлених

сторін, включаючи експертів, журналістів, громадські організації та представників влади (Syvertsen, 2017).

Україна, як і інші європейські країни, прагне створити ефективну та незалежну систему суспільного мовлення. Закон України "Про Суспільне телебачення і радіомовлення України" є важливим кроком на цьому шляху. Проте попереду ще багато роботи. Важливо забезпечити НСТУ належне фінансування, захистити її незалежність від політичного тиску і створити умови для розвитку якісного та цікавого контенту. Українське суспільне мовлення має стати платформою для об'єднання суспільства, сприяння розвитку культури й освіти, а також забезпечення громадян достовірною та об'єктивною інформацією.

В Україні, як і в багатьох інших країнах, суспільне мовлення стикається з проблемами, які ускладнюють його повноцінне функціонування та виконання покладених на нього завдань. Ось деякі з ключових проблем:

1. Недостатнє та нестабільне фінансування:

Закон України "Про Суспільне телебачення і радіомовлення України" передбачає, що фінансування НСТУ має становити не менше 0,2 % видатків загального фонду Державного бюджету України за попередній рік. Проте на практиці ця норма часто не виконується, що призводить до хронічного недофінансування та залежності від державного впливу;

існує проблема заборгованості НСТУ перед міжнародними партнерами, що також негативно впливає на фінансову стабільність та можливість реалізації важливих проектів;

пошук альтернативних джерел фінансування, таких як спонсорство чи платні послуги, є складним та потребує законодавчого врегулювання.

2. Політичний тиск та втручання:

незважаючи на законодавчі гарантії незалежності, суспільне мовлення в Україні часто зазнає політичного тиску з боку влади, окремих політиків та бізнес-груп;

зміни в керівництві НСТУ можуть відбуватися під впливом політичних сил, що ставить під сумнів незалежність редакційної політики та можливість об'єктивного висвітлення подій;

існує проблема цензури та самоцензури серед журналістів, що також негативно впливає на якість і достовірність інформації.

3. Конкуренція з комерційними мовниками:

суспільне мовлення в Україні конкурує з потужними комерційними медіахолдингами, які мають значні фінансові ресурси та можливості для залучення аудиторії;

комерційні мовники зазвичай пропонують переважно розважальний і "форматний" контент, що ускладнює для суспільного мовлення боротьбу за увагу глядачів та слухачів;

необхідно шукати шляхи для диференціації контенту суспільного мовлення, пропонуючи унікальні програми та формати, які відповідають суспільним потребам (UNESCO, 2018).

4. Проблеми з якістю контенту та залученням аудиторії:

суспільне мовлення в Україні часто критикують за недостатньо високу якість контенту, його "заформатованість" і відсутність інновацій;

існує проблема залучення молодіжної аудиторії, яка віддає перевагу інтернет-платформам та соціальним мережам;

необхідно інвестувати в розвиток власного виробництва якісного та цікавого контенту, експериментувати з новими форматами та платформами для залучення аудиторії.

5. Регіональна роз'єднаність та слабе представництво інтересів меншин:

• суспільне мовлення в Україні має проблеми з регіональним покриттям і представництвом інтересів різних регіонів та національних меншин;

• необхідно розширювати мережу регіональних мовників, створювати програми, які б враховували особливості та потреби різних регіонів та соціальних груп.

6. Низька обізнаність суспільства про роль та функції суспільного мовлення:

Значна частина населення України не усвідомлює важливості та необхідності існування незалежного суспільного мовлення. А отже, необхідно проводити інформаційні кампанії, спрямовані на підвищення обізнаності суспільства про роль і функції суспільного мовлення, його значення для розвитку демократії та громадянського суспільства. Вирішення цих проблем потребує комплексного підходу, який передбачає зміни до законодавства, забезпечення належного фінансування, захист незалежності, підвищення якості контенту та активне залучення громадськості до процесу розвитку суспільного мовлення в Україні.

Європейський досвід є цінним ресурсом для України на цьому шляху. Вивчаючи успіхи та помилки інших країн, Україна може побудувати власну систему суспільного мовлення, яка відповідатиме її потребам та сприятиме розвитку демократичного суспільства.

Список використаних джерел

- Національна суспільна телерадіокомпанія України. (2024). *Статут Національної суспільної телерадіокомпанії України*. (2024). https://corp.suspilne.media/media/documents/zagalni-dokumenty/redaktsiina-rada/Redaktsiynyy_statut_NSTU_nova_redaktsiya_28_03_2024.pdf
- Хлисту́н, Г.Ю. (2021). Етапи становлення суспільного мовлення в Україні та європейський досвід. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Міжнародні відносини*, 53, 35–40.
- Blumler, J.G. (1992). *Television and the Public Interest: Vulnerable Values in West European Broadcasting*. Sage Publications.
- Council of Europe. (2017). *Public service media in Europe: Trends, challenges and opportunities*. Council of Europe.
- European Broadcasting Union. (2019). *Public service media contribution to society*. EBU. https://www.ebu.ch/publications/research/members_only/report/psm-contribution-to-society-toolkit
- Freedman, D. (2008). The free press, public service broadcasting and the internet: A triple challenge. *Media, Culture & Society*, 30(2), 249–264.
- Keane, J. (2018). *Power and Media*. Cambridge University Press.

Ganna KHLYSTUN, PhD (Polit.), Assist. Prof.
ORCID ID: 0009-0004-3397-9697
e-mail: khlystun_a@knu.ua
Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv, Ukraine

TRANSFORMING PUBLIC BROADCASTING AMIDST TURBULENCE: THE UKRAINIAN EXPERIENCE IN THE CONTEXT OF EUROPEAN PRACTICES

Background. *This article analyzes the state of public broadcasting in Ukraine in 2024 amidst the full-scale war and ongoing reform. It examines the key achievements and challenges faced by the National Public Broadcasting Company of Ukraine (NSTU), including: maintaining audience trust, expanding information projects, financial difficulties, political pressure, competition with commercial broadcasters, and the need to adapt to digital transformation. Special attention is paid to the role of public broadcasting in ensuring the country's information security and supporting national unity. The article also analyzes European experience and its application in the Ukrainian context, and provides recommendations for the further development of public broadcasting in Ukraine.*

Methods. *To achieve the set goal, a complex of scientific methods was used, including: document analysis, comparative analysis, statistical analysis, sociological methods.*

Results. *The study found that the establishment of public broadcasting in Ukraine went through several stages, each of which was characterized by its own peculiarities and challenges. At the current stage (since 2020), public broadcasting in Ukraine faces new challenges related to changes in the media landscape, financial difficulties and political pressure. An analysis of European experience showed that the successful functioning of public broadcasting requires ensuring its independence, pluralism, content quality and accessibility to all groups of the population.*

Conclusions. *Public broadcasting in Ukraine is an important element of a democratic society that promotes the development of civic consciousness, cultural diversity and information pluralism. Despite the successes achieved, there is still much work to be done to improve legislation, ensure financial stability, improve content quality and strengthen the independence of public broadcasting. An important factor for success is taking into account European experience and involving a wide range of stakeholders in the development of public broadcasting, including experts, journalists, public organizations and government representatives.*

Keywords: *public broadcasting, TV and radio companies, EU.*

Автор заявляє про відсутність конфлікту інтересів. Спонсори не брали участі в розробленні дослідження; у зборі, аналізі чи інтерпретації даних; у написанні рукопису; в рішенні про публікацію результатів.

The author declares no conflicts of interest. The funders had no role in the design of the study; in the collection, analyses or interpretation of data; in the writing of the manuscript; or in the decision to publish the results.

- McChesney, R. W. (2004). *The Problem of the Media: U.S. Communication Politics in the 21st Century*. Monthly Review Press.
- Niemelä, M. (2020). The future of public service media: Rethinking values and functions in a changing media landscape. *Media & Society*, 46(3), 398–415.
- O'Donnell, P. (2019). Public media and digital platforms: Strategies for engagement and innovation. *Journal of Media Business Studies*, 16(2), 127–144.
- Street, J. (2017). *Mass Media, Popular Culture, and Politics*. Sage Publications.
- Syvrtsen, E. (2017). Public service media in the digital age: Challenges and opportunities. *Nordicom Review*, 38(1), 63–78.
- UNESCO. (2018). *World Trends in Freedom of Expression and Media Development*. UNESDOC Digital Library. <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000265967>
- Urst.com.ua. (2025). Про Суспільне телебачення і радіомовлення України (Закон України № 1227-VII від 17.04.2014, зі змінами від 12.02.2021). https://urst.com.ua/download_act/pro_suspilne_telebachennia_i_radiomovlennia

References

- Blumler, J.G. (1992). *Television and the Public Interest: Vulnerable Values in West European Broadcasting*. Sage Publications.
- Council of Europe. (2017). *Public service media in Europe: Trends, challenges and opportunities*. Council of Europe.
- European Broadcasting Union. (2019). *Public service media contribution to society*. EBU. https://www.ebu.ch/publications/research/members_only/report/psm-contribution-to-society-toolkit
- Freedman, D. (2008). The free press, public service broadcasting and the internet: A triple challenge. *Media, Culture & Society*, 30(2), 249–264.
- Keane, J. (2018). *Power and Media*. Cambridge University Press.
- Khlystun, G.Yu. (2021). Stages of the formation of public broadcasting in Ukraine and the European experience. *Bulletin of the Taras Shevchenko National University of Kyiv. International Relations*, 53, 35–40 [in Ukrainian].
- McChesney, R. W. (2004). *The Problem of the Media: U.S. Communication Politics in the 21st Century*. Monthly Review Press.
- National Public Broadcasting Company of Ukraine. (2024). *Statute of the National Public Broadcasting Company of Ukraine* [in Ukrainian]. https://corp.suspilne.media/media/documents/zagalni-dokumenty/redaktsiina-rada/Redaktsiynyy_statut_NSTU_nova_redaktsiya_28_03_2024.pdf
- Niemelä, M. (2020). The future of public service media: Rethinking values and functions in a changing media landscape. *Media & Society*, 46(3), 398–415.
- O'Donnell, P. (2019). Public media and digital platforms: Strategies for engagement and innovation. *Journal of Media Business Studies*, 16(2), 127–144.
- Street, J. (2017). *Mass Media, Popular Culture, and Politics*. Sage Publications.
- Syvrtsen, E. (2017). Public service media in the digital age: Challenges and opportunities. *Nordicom Review*, 38(1), 63–78.
- UNESCO. (2018). *World Trends in Freedom of Expression and Media Development*. UNESDOC Digital Library. <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000265967>
- Urst.com.ua. (2025). *On Public Television and Radio Broadcasting of Ukraine* (Law of Ukraine No. 1227-VII of 04/17/2014, as amended on 02/12/2021) [in Ukrainian]. https://urst.com.ua/download_act/pro_suspilne_telebachennia_i_radiomovlennia

Отримано редакцією журналу / Received: 01.02.25
Прорецензовано / Revised: 05.02.25
Схвалено до друку / Accepted: 26.02.25